

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Kocourka (soudce zpravodaj) a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyň: **a) IDS Praha a. s.**, se sídlem Na Moráni 360/3, Praha 2, **b) Š. F.**, **c) MVDr. V. F.**, **d) V. F.**, **e) H. J.**, všechny zastoupeny Mgr. Zdeňkem Vaňátkem, advokátem, se sídlem Národní 365/43, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I) Central Group Nové Pitkovice III. a.s.**, se sídlem Na Strži 1702/65, Praha 4, **II) Pražská developerská společnost, příspěvková organizace**, se sídlem U Radnice 10/2, Praha 1, zastoupena Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem, se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2022, č. j. MHMP 1322578/2022, o kasační stížnosti žalobkyně a) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2023, č. j. 17 A 91/2022-119,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků ani osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni a) **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce Mgr. Zdeňka Vaňátka, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Úřad městské části Praha 8 vydal stavební povolení, na jehož základě mohla osoba zúčastněná na řízení I) realizovat stavbu „*Obytný soubor Zenklova, bytový dům C, Praha, Libeň, Zenklova, Vojenova, Libeňský most*“. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně a) – e) odvolaly. Žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Proti rozhodnutí

žalovaného podaly žalobkyně a) – e) žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“).

[2] Městský soud žalobu zamítl. Poznamenal, že žalobkyně opakují pouze argumenty ze svého odvolání. V tom, jak se žalovaný s jednotlivými námitkami vypořádal, neshledal žádný deficit. Žalobkyně namítaly, že disponují služebností práva přístupu na pozemek p. č. XA v katastrálním území X. Žalovaný odvolací námitce nepřisvědčil ze 3 důvodů: 1) kvůli neexistenci zápisu věcného břemene v katastru nemovitostí, 2) kvůli opožděnosti námitky (měla být vznesena v územním řízení) a 3) kvůli tomu, že realizací stavby nedojde k omezení užívání pozemku. S tímto posouzením se městský soud ztotožnil. Námitky spočívající v tom, že stavbou bude ztížen přístup do jejich stavby č. p. X, počet stání v hromadné garáži je poddimenzován a stavba předimenzovaná (s ohledem na historickou zástavbu a navrženou hmotu a výšku stavby a ekologické poměry u nemovitých věcí žalobců), měly žalobkyně uplatnit již v územním řízení. Městský soud se neztotožnil ani s námitkou, že žalobkyně byly opomenuty v územním řízení, ačkoliv byly stavebnímu úřadu známy. Žalobkyně byly účastnicemi územního řízení z titulu vlastnického práva k sousedním pozemkům p. č. XB a XC. Územní rozhodnutí jim bylo řádně doručeno veřejnou vyhláškou podle § 87 odst. 1 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). To má i oporu ve správním spise. Žalobkyně tuto argumentaci nikterak nerozporují. Nedůvodná je i námitka, že správní orgány nezákonně upustily od ohledání na místě. Byly totiž naplněny podmínky § 112 odst. 2 stavebního zákona.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[3] Proti tomuto rozsudku městského soudu podala žalobkyně a) (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, jejíž důvody podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatelka v kasační stížnosti rekapituluje námitky, které vznesla v řízení před městským soudem. Zmiňuje, že namítala předimenzovanost stavby, což se podle ní mělo projevit především v nepřiměřeném zastínění její stavby, zhoršení větratelnosti vzniklého vnitrobloku a jeho přehřívání. Stěžovatelka také tvrdila, že v územním řízení byla jako účastník řízení opomenuta, neboť jí nebyla řádně doručena listovní zásilka. Tuto chybu by mohl stavební úřad napravit, pokud by neupustil od ohledání na místě a ústního jednání. Jedině takto mohl stavební úřad ověřit stěžovatelkou tvrzenou předimenzovanost stavby. Právě především opomenutí stěžovatelky a upuštění od místního šetření a ústního jednání nevyhodnotil městský soud správně.

[5] Podle žalovaného se není třeba zabývat doručováním veřejnou vyhláškou, neboť tato námitka se týká doručení územního rozhodnutí. Stěžovatelka však nenapadla územní rozhodnutí, ale stavební povolení. I další námitky týkající se hmoty, výšky, zastínění, zhoršení větratelnosti vnitrobloku či přehřívání měla uplatnit v územním řízení.

[6] Osoba zúčastněná na řízení I) podotýká, že realizací stavby nevznikne žádný vnitroblok, jak tvrdí stěžovatelka. Nedojde ani k nepřiměřenému zastínění, zhoršení

pokračování

větratelnosti či přehřívání stěžovatelčiny nemovité věci. Stěžovatelka svá tvrzení nikterak nedokládá. Tyto námitky však především spadají do územního řízení. Co se týká doručování v územním řízení, postupoval stavební úřad v souladu se zákonem. Navíc i tato námitka měla být uplatněna v územním řízení.

[7] Osoba zúčastněná na řízení II) se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem.

[9] Kasační stížnost stěžovatelky není přípustná.

[10] Nejvyšší správní soud shledal, že na věc plně přiléhají závěry usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, z něhož vychází i následující úvahy.

[11] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Musí proto kvalifikovaným způsobem zpochybňovat napadené rozhodnutí. Trvá-li stěžovatel stále na svých argumentech, které již uplatnil, je zřejmé, že jeho kasační argumentace nemůže být nikterak novátorská. I když však žalovaný a krajský soud dospěly ke stejnému závěru, nepředpokládá se, že žalobce v zásadě jen převeze text žaloby do kasační stížnosti. Smyslem povinného zastoupení právním profesionálem (advokátem) v řízení o kasační stížnosti je umožnit kvalifikovanou polemiku s rozhodnutím krajského soudu (viz body 5-8 usnesení č. j. 10 As 181/2019-63).

[12] Co se týká konkrétně této věci, již městský soud uvedl, že žalobní argumentace v zásadě kopíruje odvolání, aniž by reagovala na důvody rozhodnutí žalovaného, tedy na vypořádání odvolacích námitek. Městský soud proto v zásadě pouze odkázal na to, jak věc posoudil žalovaný, aniž by musel jakýmkoliv způsobem řešit námitky směřující přímo proti důvodům rozhodnutí žalovaného. To byl v případě stěžovatelčiny žaloby zcela jistě přípustný postup (viz rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2022, č. j. 4 Azs 242/2020-47). Jedná se proto o řádně zdůvodněný rozsudek, stěžovatelka tak mohla v kasační stížnosti úspěšně uplatnit v zásadě jen důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. (viz bod 7 usnesení č. j. 10 As 181/2019-63). Tím, že se stále snaží prosadit svoji původní argumentaci, to také činí.

[13] Z kasační stížnosti však jednoznačně vyplývá, že stěžovatelka s městským soudem nevede žádnou polemiku. Je sice pravda, že neopsala žalobu, jak tomu bylo v případě opakovaně zmiňovaného usnesení desátého senátu. V převážné části již tak stručné kasační stížnosti však pouze shrnuje, co namítala v řízení před městským soudem. Následně souhrnně uvádí, že nesouhlasí s tím, jak tyto námitky městský soud posoudil, aniž by uvedla jakékoliv argumenty, proč si to myslí. V konečném důsledku se tak stejně jako u zkopírování celé žalobní argumentace jedná o to, že stěžovatelka bez jakékoliv polemiky s rozhodnutím

městského soudu opět jen uplatňuje své žalobní body jako kasační námitky. Žádný věcný rozdíl proto v tomto směru nelze mezi oběma přístupy ke koncipování textu kasační stížnosti spatřovat.

[14] Stěžovatelčina kasační argumentace tedy vůbec nezpochybňuje odůvodnění napadeného rozsudku. Taková kasační stížnost se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103. Stěžovatelčina kasační stížnost je proto nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. (viz např. usnesení NSS ze dne 27. 8. 2020, č. j. 10 Azs 144/2020-31, bod 11). Nebylo přitom nutné, aby Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku k odstranění vad kasační stížnosti podle § 109 odst. 1 s. ř. s. Toto ustanovení slouží k doplnění důvodů blanketní kasační stížnosti, což není tento případ (viz usnesení č. j. 10 As 181/2019-63, bod 13).

[15] Lze dodat, že jedinou snahou o polemiku s rozsudkem městského soudu byla nanejvýš tvrzení, že stěžovatelka nebyla v územním řízení řádně obeslána doporučenou listovní zásilkou a žalobkyním d) a e) nemohla být doručena veřejná vyhláška, a to kvůli jejich místu bydliště a nemožnosti přístupu k internetu. Touto námitkou se ovšem Nejvyšší správní soud nemůže zabývat, neboť v této podobě nebyla uplatněna v řízení před městským soudem, ačkoliv tomu nic nebránilo (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatelka v žalobě pouze obecně tvrdila, že zejména žalobkyně b), c), d) a e) byly v územním řízení opomenuty, nezpochybovala však, jak činí v kasační stížnosti, splnění podmínek pro oznamování písemností veřejnou vyhláškou a netvrdila, že jí měly být písemnosti doručovány jednotlivě. V odůvodnění rozhodnutí žalovaného je přitom uvedeno, že žalobkyním bylo v územním řízení doručováno právě veřejnou vyhláškou. Částečně se nadto jedná o námitku směřující k ochraně práv žalobkyň, vůči nimž bylo řízení o kasační stížnosti pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Stěžovatelka se nemůže v kasační stížnosti dovolávat ochrany procesních práv jiných osob (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005 č. j. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené kasační stížnost jako nepřípustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť jim nebyla uložena žádná povinnost.

[18] Stěžovatelka uhradila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Nejvyšší správní soud rozhodl, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek v plné výši. K odmítnutí kasační stížnosti došlo před prvním jednáním ve věci a podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud v takovém případě vrátí zaplacený poplatek za řízení. Tato částka bude stěžovatelce vyplacena k rukám jejího zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu